

U MURAGGHIU

Ntô cuozzu
intr'â ciusa, c'è 'm-muragghiu
comu n'antica turri senza scala
rrùsticu munumièntu rô travagghiu
ri pethri arricugghiùti ntê vignala.

Na scena 'i 'n-tiempu scurri mura mura :
Siemu ntâ gghiugnu e i mitituri a-ll'antu
lìjanu jèmiti, jàrsi rà calura.
Sona 'n'arcuèstra 'i fàuci ntô vighali :
Si susi 'u cciù vvagghiardu e 'ntona 'n cantu :
"Ppi Maria u ma cori ijardi r'amuri..."
e, mmenthri u massaru 'nvoca lu Pathronu
cci fa u leccu a vùci ô capurali :
"Viva Maria, viva lu so thronu !"
E n-còru, tutti, ccu-ttantu ardhuri :
"Viva Maria, viva lu Bamminu !"
'n cielu ittannu cannedhi e-ppitturali
...e annuci l'aria 'n çiusciu finu finu...

A-ll'ura rà miredda
a massara veni,
tiniènnu 'n vrazza na criatura
ccu-ppani e-bbinu e-ll'acqua ntâ quartara
e, menthri i picciuòtti stùtunu l'arsura
a-ll'ùmm'ra ô muragghiu a figghia accuccia
riciennu : "Queta, sciatu, statti a-ccùra"
e, abbuccata
scogghi spichi ntâ ristuccia
nzià a-qquannu ìnci cina la cirnèra.

Se u tiempu scurri supr'è pethri antichi
pethri sunu rà massara li fatichi
bbarannu â casa, â ciusa e-ttutta a rrera.
E quannu arrièri torna lu so viagghiu
a so ùmm'ra s'allonca ntô muragghiu.